

I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

ATZINUMI

EIROPAS EKONOMIKAS UN SOCIĀLO LIETU KOMITEJA

EESK 544. PLENĀRSESIJA, 19.6.2019.–20.6.2019.

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinums par tematu “Ceļā uz sociālās ekonomikas uzņēmumiem pielāgotu ES tiesisko regulējumu”

(pašiniciatīvas atzinums)

(2019/C 282/01)

Ziņotājs: **Alain COHEUR**

Pilnsapulces lēmums	12.7.2018.
Juridiskais pamats	Reglamenta 32. panta 2. punkts Pašiniciatīvas atzinums
Atbildīgā specializētā nodaļa	Vienotā tirgus, ražošanas un patēriņa specializētā nodaļa
Pieņemts specializētās nodaļas sanāksmē	28.5.2019.
Pieņemts plenārsesijā	19.6.2019.
Plenārsesija Nr.	544
Balsojuma rezultāts (par/pret/atturas)	159/0/1

1. Secinājumi un ieteikumi

1.1. Laikā, kad Eiropas veidošanai ir vajadzīgs jauns impulss, uzņēmējdarbības veidu dažādības veicināšana ir darbvietu radīšanas, sociālās inovācijas un kohēzijas, kā arī konkurētspējas faktors Eiropā. ES tiesību aktu pamatā ir vienotajā tirgū esošo uzņēmējdarbības veidu vienkāršota koncepcija, un tāpēc sociālās ekonomikas uzņēmumi (SEU) netiek uzskatīti ne par peļņas kapitāluzņēmumiem, ne par bezpeļņas (ekonomiski neieinteresētām) organizācijām.

1.2. Sociālās ekonomikas uzņēmumi un organizācijas tiek pārvaldītas saskaņā ar kopīgām iezīmēm, vērtībām un principiem, piemēram, indivīda un sociālā mērķa prioritāte pār kapitālu, brīvprātīga un visiem pieejama dalība un demokrātiska pārvaldība. Minēto uzņēmumu un organizāciju mērķis nav maksimāli palielināt peļņu īstermiņā, bet gan nodrošināt to ilgtermiņa dzīvotspēju. Peļņu no jauna iegulda, lai radītu vai saglabātu darbvietas vai attīstītu darbības, kas atbilst sociālajam mērķim, vai arī to kolektīvi sadala atbilstīgi dalībnieku personīgajam ieguldījumam.

1.3. Sociālās ekonomikas raksturīgās iezīmes, jo īpaši tās atšķirīgā pieceļa peļņai, ES tiesību aktos nav ņemtas vērā. Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 54. pants tiek interpretēts tā, ka tas ekonomiski neieinteresētos (bezpeļņas) uzņēmumus pretstata uzņēmumiem, kuri veic atalgotu saimniecisku darbību. Tāpēc minētajā otrajā kategorijā ietilpst visi uzņēmumi, kas, nediferencējot tos un neskatoties uz to juridisko formu, gūst peļņu, neatkarīgi no tā, vai šī peļņa tiek vai netiek sadalīta.

1.4. ES Tiesas (EST) judikatūra un Eiropas Komisijas (EK) lēmumu pieņemšanas prakse neliecina par pietiekamu interesi par uzņēmumiem, kuri valsts tiesību aktos tiek dēvēti par “bezpeļņas” vai kuri neatkarīgi no šīs kvalifikācijas ir balstīti uz īpašumtiesību, pārvaldības un peļņas izmantošanas kritērijiem, kas tos būtiski atšķir no peļņas kapitāluzņēmumiem, jo īpaši attiecībā uz finansējuma pieejamības nosacījumiem. Turklāt visu veidu uzņēmumu potenciāla atraisīšanas nepieciešamībai, kā arī ES tiesību aktu neitralitātes principam attiecībā uz dažādiem uzņēmumu organizācijas veidiem būtu jāpalīdz novērst vienota uzņēmējdarbības modeļa attīstība.

1.5. Tāpēc EESK:

- ierosina ES tiesību aktos ieviest tiesisko regulējumu, kas būtu pielāgots labākai SEU atzīšanai. Šā regulējuma pamatā būtu jauns jēdziens – ierobežota peļņa –, kurš definētu visus uzņēmumus, kas var gūt peļņu, bet kuru mērķis nav šo peļņu sadalīt īpašniekiem, jo minēto uzņēmumu mērķis ir solidaritāte vai vispārējās intereses,
- aicina EK sākt pētījumu par ierobežotas peļņas jēdzienu un par uzņēmējdarbības modeļiem, kas atbilst šādam darbības veidam. Šis pētījums ļautu labāk apzināt, kādas ir vajadzības pēc tiesiskā, finanšu un nodokļu regulējuma, kas būtu pielāgots attiecīgo uzņēmumu konkurētspējas saglabāšanai, un, ja vajadzīgs, izstrādāt labu praksi,
- prasa EK turpināt centienus, kas aizsākti ar paziņojumu par valsts atbalsta kvalificēšanu kooperatīvajām sabiedrībām, un paplašināt attiecīgos noteikumus uz visiem SEU,
- aicina EK arī sagatavot skaidrojošu paziņojumu par LESD 54. pantu un Līguma pantiem par konkurences tiesībām, lai ES tiesību aktos precizētu bezpeļņas jēdzienu,
- visbeidzot, uzskata, ka Līgumam par Eiropas Savienības darbību būtu jāpievieno Protokols par uzņēmumu veidu daudzveidību, paraugu ņemot no Protokola Nr. 26 par pakalpojumiem ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi, un aicina dalībvalstis iekļaut šo pārskatīšanu gaidāmo reformu programmā.

2. Vispārīgas piezīmes

2.1. Sociālās ekonomikas politiskā atzīšana

2.1.1. Sociālā ekonomika ir realitāte, kas izvērsās ES ekonomikā un reģionos. Sociālā ekonomika apvieno 2,8 miljonus dažāda veida uzņēmumu un organizāciju – tostarp kooperatīvus, savstarpējas apdrošināšanas uzņēmumus, sociālos uzņēmumus, apvienības vai fondus, kuru īpatsvars ES IKP ir 8 % un kuros strādā 13,6 miljoni darba ņēmēju jeb 6 % algotu darbinieku Eiropā. No ļoti maziem uzņēmumiem un mazajiem un vidējiem uzņēmumiem līdz pat sociālās ekonomikas lielajām grupām – tie pārstāv visas darbības jomas. Ņemot vērā sociālās ekonomikas nozīmi un darbību daudzveidību, tā ir noteicošais faktors ilgtspējīgai, inovatīvai, sociāli iekļaujošai un ekoloģiskai ES ekonomikas izaugsmei.

2.1.2. Sociālajai ekonomikai joprojām ir vajadzīga politiskā atzīšana. Zināms progress, protams, ir panākts, kā to apliecina Luksemburgas deklarācija par sociālo ekonomiku Eiropā *A roadmap towards a more comprehensive ecosystem for social economy enterprises*, Nodarbinātības, sociālās politikas, veselības un patērētāju tiesību aizsardzības (EPSCO) padomes secinājumi "Veicināt sociālo ekonomiku – vienu no svarīgākajiem ekonomikas un sociālās attīstības virzītājspēkiem Eiropā", kurus pirmo reizi vienprātīgi apstiprināja 28 dalībvalstis, ekspertu grupas sociālās ekonomikas un sociālās uzņēmējdarbības jautājumos (GECES) sastāva atjaunošana, ko EK īstenoja 2018. gadā, un Eiropas Parlamenta (EP) aicinājums Eiropas Komisijai nodrošināt, ka ES politiku veidošanā tiktu ņemtas vērā sociālās ekonomikas iezīmes.

2.1.3. EESK ir vairākkārt izteikusi savu viedokli par sociālās ekonomikas atzīšanas nozīmi un nepieciešamību ES tiesību aktos pienācīgi ņemt vērā uzņēmumu veidu daudzveidību, kā arī izstrādāt īpašu rīcības plānu sociālajai ekonomikai.

2.1.4. Eiropas sociālo tiesību pilāru nevarēs ieviest bez SEU līdzdalības. Tāpēc svarīgi ir konkrēti nodrošināt to daļību ES ekonomiskajā un sociālajā attīstībā. Krīzes periodos SEU izrāda lielāku noturību un ir sociālais amortizators, savukārt ikdienā tie uztur un veicina sociālo kohēziju un ir sociālās inovācijas avoti. Turklāt daudzi no minētajiem uzņēmumiem atbilst pilārā izvirzītajiem mērķiem, pirmkārt, to darbības principos un, otrkārt, to darbībā: pēc būtības šie uzņēmumi ir paredzēti, lai īstenotu tādas mērķus kā drošas un pielāgojamas nodarbinātības veicināšana, sociālais dialogs un darba ņēmēju līdzdalība, veselīga, droša un labi pielāgota darba vide vai nodrošinātu inovatīvus risinājumus dažām sociālajām pamatvajadzībām.

2.2. Juridiskās atzīšanas trūkums – vienkāršota uzņēmumu veidu bināras dalīšanas koncepcija

2.2.1. ES tiesību aktos SEU ir atzīti ļoti nenozīmīgā mērā. Agrāk tika uzsāktas iniciatīvas, kurām vajadzēja sekmēt Eiropas kooperatīvu, savstarpējas apdrošināšanas uzņēmumu, apvienību un fondu rašanos. Taču vienīgi regulas projektu par Eiropas kooperatīvajām sabiedrībām izdevās īstenot.

2.2.2. Pašlaik šķiet, ka statūtu pieeja katrai kategorijai ir atmesta, aizstājot to ar divām citām pieejām:

- pirmkārt, sociālo uzņēmumu jēdziena veicināšana ES līmenī un vairāku finanšu instrumentu ieviešana, lai apmierinātu minēto uzņēmumu vajadzības pēc finansējuma,
- otrkārt, EK nesaistošie ieteikumi ar mērķi mudināt valstis pašām veicināt tajās esošos SEU, jo īpaši tos, kuriem vēl nav tiesiskā regulējuma valsts līmenī.

2.2.3. Pat ja EP, Padome un EK paziņo, ka liek uzsvāru uz sociālo ekonomiku kopumā, šie dažādie darbības veidi ir pielāgoti sociālajiem uzņēmumiem un neattiecas uz visiem SEU; tāpat šīs darbības var atspoguļot šauru redzējumu par sociālo ekonomiku, to aprobežojot ar sabiedrisko darbību.

2.2.4. Spēkā esošie tiesību akti un jaunākie priekšlikumi neatspoguļo vienu būtisku aspektu: ES tiesību kopums ir balstīts uz ekonomikas dalībnieku bināras dalīšanas koncepciju, kas ir vienkāršota.

2.2.5. Kopš Romas līguma pieņemšanas pastāv dihotomija, kas ir nostiprināta pašreizējā LESD 54. pantā par brīvību veikt uzņēmējdarbību. Saskaņā ar šo dokumentu ES tiesībās ir atzīti divu veidu subjekti: pirmkārt, bezpeļņas subjekti, kas ietver vienīgi organizācijas, kuru darbība nav vērsta uz peļņu; otrkārt, uzņēmumi, kuru vidū ir galvenokārt uzņēmumi, kas izveidoti saskaņā ar civiltiesībām vai komercietībām, tostarp arī kooperatīvi.

2.2.6. Neatkarīgi no tā, vai tie ir kooperatīvi, savstarpējas apdrošināšanas sabiedrības, sociālie uzņēmumi vai apvienības, visi uzņēmumi, kas veic ekonomiski dzīvotspējīgu darbību, kura ļauj vajadzības gadījumā radīt pārpalikumu, tiek pielīdzināti peļņas kapitāluzņēmumiem. Taču SEU netiecas palielināt kapitālu vai rentabilitāti no kapitāla, bet gan īstenot sociālu mērķi.

2.2.7. Nepietiekama sociālās ekonomikas uzņēmumu īpatnību vērtēšana atspoguļojas arī konkurences tiesībās, kur SEU tiek pielīdzināti citiem uzņēmumiem, kuri jāsaprot kā subjekti, kas veic saimniecisko darbību tirgū, neatkarīgi no šī subjekta juridiskā statusa un finansēšanas veida. Šo vienaldzību pret SEU juridisko būtību, mērķiem un līdz ar to arī konkrētajiem ierobežojumiem, kas no ekonomiskā un finansiālā viedokļa gulstas uz šiem uzņēmumiem, dažkārt pastiprina judikatūras un doktrīnas interpretācijas, kas regulāri rada priekšstatu par to, ka tirgū standarts ir peļņas uzņēmums, kura mērķis ir maksimāli palielināt peļņu vai rentabilitāti no ieguldītā kapitāla.

2.2.8. Peļņu gūstošu kapitāluzņēmumu modelis caurvij visus ES tiesību aktus. Tādējādi, neraugoties uz priekšrocībām, ko šādu struktūru pastāvēšana rada vispārējām interesēm ES dalībvalstīs, un izņemot pakalpojumu ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi iespējamo identifikāciju, ne komercsabiedrību vai uzņēmējdarbības tiesības, ne publiskā iepirkuma tiesības, ne nodokļu tiesības nenoskaidro SEU no citiem uzņēmumu veidiem.

2.2.9. Tāpēc patiesa politiska atzišana vairs nevar notikt bez Līgumā par Eiropas Savienības darbību nostiprinātās juridiskas atzišanas, kas noteikti palīdzēs novērst sākotnējo būtisko neskaidrību.

2.2.10. ES tiesībās ir noteikts neitralitātes princips attiecībā uz īpašumtiesību sistēmām dalībvalstīs.

Tas nozīmē, ka uzņēmumu īpašumtiesības neietilpst ES kompetencē, kā arī to, ka ES noteikumos nedrīkst noteikt īpašumtiesību sistēmas.

2.2.11. Tāpat ES tiesības neietekmē uzņēmuma lēmumu izveidot uz peļņu vērsta kapitālsabiedrības struktūru, kur vara ir atkarīga no turēto akciju vai kapitāla vērtspapīru skaita, vai sociālās ekonomikas struktūru, kur vara ir sadalīta, balstoties uz cilvēkiem, nevis kapitālu, un kurā pārpalikuma pārdale ir stingri ierobežota vai tās nav vispār, jo pārpalikums tiek no jauna pilnībā ieguldīts sociālajā darbībā.

2.2.12. Tomēr, ja neitralitātes dēļ netiek atzīti veseli ekonomikas sektori un tā ļauj noteikta veida uzņēmumiem kļūt par modeli vai references standartu likumdošanā, šis princips tiek nepareizi piemērots.

2.2.1.3. EESK pašiniciatīvas atzinumā par uzņēmējdarbības formu daudzveidību jau 2009. gadā norādīts uz nepieciešamību atzīt ekonomikas daudzveidību Eiropas Savienībā.

2.2.1.4. Vajag pārskatīt visu ES tiesisko kārtību ar mērķi labāk izprast to uzņēmumu īpašo lomu un darbības veidus, kuriem ir vispārējās nozīmes funkcija un kuru darbības rezultātā gūto ieņēmumu izmantošana stingri sakrīt ar sociālo mērķu īstenošanu.

2.2.1.5. Tādēļ viens no risinājumiem varētu būt šāds: līdztekus peļņas uzņēmumiem un struktūrām, kas nav ieinteresētas peļņas gūšanā, atzīt SEU kā trešo ekonomikas dalībnieku kategoriju, kuri brīvprātīgi ierobežo peļņu, prioritāti piešķirot citiem mērķiem.

3. Īpašas piezīmes

3.1. Ierobežota peļņa: SEU kopīga iezīme

3.1.1. Ierobežotas peļņas jēdziena ieviešana ļautu uzsvērt būtisko atšķirību starp SEU un kapitāluzņēmumiem. Apgalvojums, ka subjekts ir ar ierobežotu peļņu nozīmē to, ka peļņas gūšana ir līdzeklis, nevis darbības mērķis.

3.1.2. Pirmkārt, ir atzīts, ka darbībai jābūt ekonomiski dzīvotspējīgai, t. i., tās līdzsvars nedrīkst būt atkarīgs no subsīdijām vai ziedojumiem.

3.1.3. Otrkārt, ja darbība ļauj radīt pārpalikumus, tie atkarībā no struktūras jāpiešķir rezervēm vai darbībām, lai ar ieguldījumiem nodrošinātu uzņēmuma darbības nepārtrauktību un attīstību. Piemēram, kooperatīviem var nākties daļu no pārpalikuma sadalīt saviem biedriem atlaižu vai procentu veidā, taču tikai ierobežotu pārpalikuma daļu var atmaksāt un teorētiski tā ir atkarīga no biedru veiktajiem darījumiem, nevis no viņu kapitāla daļām.

3.1.4. Treškārt, peļņa nevar būt vienīgais darbības mērķis. Sociālās ekonomikas uzņēmumu darbība nav vērsta uz ieguldītā kapitāla rentabilitāti vai peļņas maksimālu palielināšanu, bet gan uz citu mērķu sasniegšanu. Šie mērķi paredz īstenot vai nu kooperatīva biedru intereses, vai vispārējās intereses, vienlaikus bieži vien ietverot arī citus sociālās, teritoriālās vai vides kohēzijas mērķus.

3.1.5. Darbības un pārvaldības ierobežojumi, kas ir nesaraujami saistīti ar uzņēmuma mērķiem, ir oficiāli noteikti statūtos. Tomēr arī ES tiesībās ir jāapstiprina, ka ir dalībnieki, kas pieņem šos īpašos uzņēmumu veidus, un jānodrošina to attīstība iekšējā tirgū.

3.1.6. Ierobežotas peļņas jēdziena izmantošana ļautu:

- a) izvairīties no tā, ka sociālās ekonomikas atzišana aprobežotos tikai ar sociālajiem uzņēmumiem, t. i., uzņēmumiem, kas veic atlasītas sociālās darbības, lai gan SEU visos sektoros reaģē uz ekonomiskajām, sociālajām un teritoriālajām vajadzībām. Radušies pārpalikumi prioritāri dod labumu kooperatīvu biedriem, savstarpēju sabiedrību dalībniekiem un pakalpojumu sniedzēju apvienību vietējiem lietotājiem. Šie pārpalikumi nekad netiks novirzīti uz riska ieguldījumu fondiem vai ieguldītājiem, kas darbojas visā pasaulē;
- b) nodrošināt, ka saskaņā ar subsidiaritātes principu tiek ievērotas valstu atšķirības attiecībā uz uzņēmumu veidiem.

3.2. Transversāla piemērošana

Ierobežotas peļņas jēdzienu vajadzētu piemērot dažādās ES politikās.

3.2.1. Brīvība veikt uzņēmējdarbību

3.2.1.1. Attiecībā uz brīvību veikt uzņēmējdarbību sākotnējās redakcionālās izmaiņas ļautu oficiāli atzīt ierobežotas peļņas uzņēmumu esamību.

3.2.1.2. Tādējādi LESD 54. pantu un brīvību veikt uzņēmējdarbību varētu attiecināt uz uzņēmumiem, kas izveidoti saskaņā ar civiltiesībām vai komercietiesībām, tostarp uz kooperatīvām sabiedrībām un citām juridiskām personām, kas ir publisko tiesību vai privāttiesību subjekts, neatkarīgi no tā, vai tās gūst peļņu vai ierobežotu peļņu.

3.2.1.3. Brīvība veikt uzņēmējdarbību ir patiess izaicinājums dažiem SEU veidiem. Tā kā juridiskie statusi dažādās valstīs ir ļoti atšķirīgi, šīs brīvības īstenošana visbiežāk uzliek uzņēmumiem pienākumu dalībvalstī, kurā tie veic uzņēmējdarbību, pieņemt statusu, kas neatbilst izcelsmes dalībvalstī paredzētajiem darbības noteikumiem. Būtībā SEU gadījumā nav ekvivalenta Eiropas uzņēmējdarbībai. SEU atzīšana minimālā apjomā, konkrēti, izmantojot skaidrojošu paziņojumu par LESD 54. pantu, ļautu vienlaikus vairāk ņemt vērā ES tiesību aktos to īpašās iezīmes, kā arī sākt apsvērt dažādus iespējamus risinājumus uzņēmējdarbības veikšanas problēmai, izmantojot, piemēram, ciešāku sadarbību.

3.2.1.4. Tas būtu pirmais solis visaptverošākā procesā, lai palielinātu informētību un atbalstītu sociālās ekonomikas veicināšanu ES līmenī. Šajā procesā ir jāiesaista gan ES, gan dalībvalstis, kuras būtu jā mudina veidot sociālās ekonomikas valsts sistēmas, kas būtu piemērotas ierobežotas peļņas uzņēmumu elastīgajām struktūrām.

3.2.2. Konkurences tiesības

3.2.2.1. Ierobežotas peļņas jēdziens būtu jāpiemēro arī konkurences tiesībās, neskarot noteikumus, kas saskaņā ar LESD 106. panta 2. punktu un dokumentiem, kuri to papildina vai interpretē, piemērojami pakalpojumiem ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi.

3.2.2.2. Pat ja konkurences noteikumu piemērošanas jomas noteikšanai izmanto vienīgi kritēriju par saimnieciskās darbības veikšanu tirgū, noteikumu piemērošanas posmā varētu veikt pielāgojumus, lai ņemtu vērā dažas SEU īpatnības.

3.2.2.3. Piemēram, valsts atbalsta jomā EST ir atzinusi kooperatīvo sabiedrību īpašo situāciju salīdzinājumā ar peļņas uzņēmumiem, ņemot vērā ierobežojumus, ar ko tās saskaras saistībā ar piekļuvi darbības finansējumam. Tiesas nolēmumā precizēts, ka kooperatīviem izdevīgu nodokļu pasākumu nevar uzskatīt par tādu, kas ievieš selektīvu priekšrocību kooperatīviem, jo kooperatīvo sabiedrību un kapitālsabiedrību situācijas nav salīdzināmas.

Tiesa savu argumentāciju pamato ar kooperatīviem raksturīgajām iezīmēm, ņemot vērā tādas aspektus kā kontrole, ne īsti komerciālas attiecības starp biedriem un, jo īpaši, ļoti ierobežota piekļuve kapitāla tirgiem un sevišķi svarīga nepieciešamība paļauties uz pašu kapitālu un kredītu, lai nodrošinātu minēto kooperatīvu attīstību.

3.2.2.4. Paziņojumā par valsts atbalsta jēdzienu EK ņēma vērā EST nostāju attiecībā uz kooperatīviem. Paziņojumā tā norāda, ka preferenciālu nodokļu režīmu kooperatīviem var nekvalificēt kā valsts atbalstu.

3.2.3. Pakalpojumu sniegšanas brīvība un publiskais iepirkums

3.2.3.1. EK ir atzinusi, ka SEU piekļuve publiskajam iepirkumam ir jautājums, kuram jāpievērš uzmanība, un uzsver, ka dažiem uzņēmumiem ir grūtības piedalīties uzaicinājumos iesniegt piedāvājumus.

3.2.3.2. Privileģēto tiesību līgumu iespēja principā ir izslēgta. Tomēr pastāv vispārējs izņēmums attiecībā uz ekonomikas dalībniekiem, kuru galvenais mērķis ir personu ar invaliditāti vai nelabvēlīgā situācijā esošu personu sociālā un profesionālā integrācija. Turklāt Direktīva 2014/24/ES dalībvalstīm paredz iespēju rezervēt veselības, sociālo un kultūras pakalpojumu tirgus ierobežotas peļņas uzņēmumiem, kas atbilst noteiktiem darbības kritērijiem.

3.2.3.3. Tomēr jāatgādina, ka atbilde uz uzaicinājumu iesniegt piedāvājumus, t. i., uz liberāla un privāta modeļa balstītu uzņēmumu konkursu, ne vienmēr rada izdevīgu konkurences situāciju ierobežotas peļņas uzņēmumiem. Arī šajā gadījumā to nelielie izmēri vai arī apgrūtināta piekļuve ieguldījumu finansējuma avotiem var būt konkurences traucējums neatkarīgi no darbības veida. Tāpēc tirgu sadalīšana un piešķiršanas kritēriji, kas attiecas uz ekonomiski visizdevīgāko piedāvājumu, būtu jāņem vērā šī atšķirīgā situācija.

3.2.4. Nodokļu sistēma

3.2.4.1. Jautājumos par nodokļu sistēmu EK 2013. gadā atzina, ka labvēlīgs nodokļu režīms atļūdzina sociālo uzņēmumu sociālo ietekmi. Būtu jāriko diskusijas par labvēlīgu nodokļu režīmu, kas plašāk atļūdzina visu uzņēmumu sociālo ietekmi sociālās, vides un teritoriālās kohēzijas jomā.

Briselē, 2019. gada 19. jūnijā

*Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas
priekšsēdētājs
Luca JAHIER*
